

Matoušovo evangelium 25:1-13

Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale nevzaly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. Uprostřed noci se rozlehl křik: ‚Ženich je tu, jděte mu naproti!‘ Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. Tu řekly ty pošetilé rozumným: ‚Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!‘ Ale rozumné odpověděly: ‚Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!‘ Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny.

Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: ‚Pane, pane, otevři nám!‘ Ale on odpověděl: ‚Amen, pravím vám, neznám vás.‘ Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.

Powerbanka

Je konec roku, venku už občas poletují vločky. Je konec církevního roku a to je čas, ve kterém se čtou texty o posledních věcech, tedy o skutečné spravedlnosti, která přetrvá všechno. Proto ten úvod. Učedníci ukazovali Ježíšovi vznošný chrám z Herodova období, my si můžeme ukazovat OSN či nějakého prezidenta a parlament - a on, Ježíš, vypráví příběhy o své spravedlnosti, která je osobní. Týká se vztahu k němu a k jeho království. A mezi těmi příběhy vypráví také o svatbě.

Všimněte si, že Ježíš ve svém příběhu nemluví o nevěstě. To my, moderní lidé, čekáme na finální fanfáry a příchod krásné nevěsty. Ženich by ji neměl dopředu ani koutkem oka vidět. Čeká až do chvíle, kdy mu ji přivede tatínek k oltáři. Tady však nevěsta zcela vypadne z konceptu svatby. Není o ní vůbec řeč.¹ Mluví se tu o družičkách. Pět pošetilých, nemoudrých až bláznivých a pět rozumných, hospodárných a opatrných.

Proč? Měla by se přece zmínit nevěsta! To je chyba scénáře, pokud tam chybí! O ni jde! Ona i ženich mají zvláštní duchovní autoritu. Když se chystá nevěsta, tak nádherně oblečena čeká, až si pro ni ženich přijde. Je obkroužena družičkami s nimiž se modlí, žehná jim a ony jí. Nevěsta ale dopředu předpokládá, že bude čekat. Někdy i dlouho. A ona ví, že čekat bude častěji.² Nevěstou by v tomto příběhu mohl být Izrael, dnes bychom řekli církvi.

A v naší době je to jinak. Člověk a jeho bytí je na chvostu. Jemu nikdo neříká, že je krásný a schopný. Tak často se dnes točíme kolem církve, jejích zvyků, pravidel, majetku a věrouky. Ale to všechno není v centru dění. Na těch lidech kolem sejde. Na

¹ To se Ježíšovi stává... Když proměňuje vodu ve víno, je to stejně. Ani slovo o nevěstě.

² Ne vždy se s tím čekáním žena smíří, tak bojuje. Od ženy v Edenu, přes rodinu Abrahamovu. Manipulovaly, obelhávaly... Ejhle Rút, ta jde až na hranu a pěkně vymydlená a navoněná se vpašuje na lůžku k nohám jediného vyvoleného Bóaze. Jí vím, Noemi za tím. Taky žena! Zamilovaná v Písni písní chystá milostné scény. Podívejte se na Ester - použije všechny nástroje krásy, aby získala královo srdce a spásu svého lidu. Když musí ženy čekat (a Ester tedy čekala dlouho), tak bojují. A mohl bych jmenovat další ženy, které dobývaly lépe či hůře svoje muže. Rozumné a nerozumné manželky. Nakonec i nevěsta v židovské svatbě svého muže sedmkrát obchází. To jako když se obcházelo Jericho, aby padly jeho hradby.

Je to boj! A stane se, že se onen boj zvrtné v intriky. Dost často se ze ženicha stane ten nejhorší... Tak i tak. Poprvé, že se skutečně zvrtné a není nevěstě tím, který ji živí, šatí a obdarovává šperky. Tedy skutečně mutuje do formy nepřítele. Ale i tak, že se nevěstě zprotiví, že se ztratí úcta, podobně jako se přesmyknou hlásky z *chatana* na *satana*

těch, které zveme, aby měli účast na té kráse. A oni jsou moc rádi u toho, až přijde ta nebeská spravedlnost, to nebeské království. O vás, dámy a pánové jde, vy jste v centru zájmu toho velkého příběhu, vy jste zváni. To samo je velká zpráva!

Jsou pozvané družičky, které se chystají velice pečlivě. Nastrojí se, ale také si vezmou teplejší kabát, nějakou svačinu a dobijí si mobily a ještě si nabijí powerbanku. To čekání může trvat dlouho. To je ta prozíravá moudrost.

Jiné družičky se dívají stále do zrcátka nebo do mobilu. Nejdříve shánějí ty nejoslnivější modely šatů, pak bot. Porovnávají a shánějí. Tím si ten mobil vybíjí. Ale do kabelky se nevejde nabíječka a už vůbec ne ta poměrně objemná powerbanka. Stejně je prázdná... Hlavně to stihnout včas, shlédnou se v každé výloze, navštívit toaletu a opravit si rtěnku. Vypadá to, že šiju do ženského pokolení. Tady jsou družičky ztělesněním stejně tak mužů jako žen. Chlapi totiž to sebepečování zvládají dobře! Bezohlednost často kraluje. Netrpělivost září!

A pak to přijde. Opravdu to čekání trvá dlouho. Všichni klimbnou, nedalo se to vydržet. Ten, kdo si nevzal kabát, nepamatoval na tu možnost prodlevy, ten prožívá rozčarování. Když se říká, že první církev žila v přesvědčení, že Pán přijde na tuto zem podruhé hodně brzo, pak to nemusí být pravda. V Evangelii se předpokládá dlouhé čekání, žádná samozřejmost bleskových termínů.

A když to nastane a ozvou se trubači, že ženich jde, proběhne krátký rozhovor mezi skupinkou zabezpečených družiček a těch pošetilých. Hospodárné po procitnutí kontrolují mobily na svých powerbankách či nabíječkách. Chystají se, aby mohly mávat svítícími led diodami. A pošetilé se začnou teprve shánět po možnosti dobíjení. Samozřejmě, tehdy šlo o olej a zásobní nádoby. Dnes by mohlo jít skutečně o nabíječky. Církev ten olej vykládá všelijak. Ale nejspíš to nebude žádná alegorie, opravdu šlo o energie a suroviny. Olej se ostatně dal v tom příběhu ještě koupit. Proto pošetilé vystartovaly na nákup a olej do lamp sehnaly. Dobily si mobily. Ale přišly na svatbu pozdě. Veškerý čas pro družičky už uplynul, jejich úloha v obřadu je už pryč. Je zavřeno, hostina běží.

Pamatujme:

V kostele bývají dohromady různí lidé. Jedni pracují, druzí se vezou. Jedni se nasazují, druzí zrazují a starají se o nepodstatné věci. Tak to prostě je. Nehledejte v kostele ideální společnost, ta tam není. Jsou tam družičky moudré a opatrné. Taky jsou tam ty bláznivé a pošetilé. Pán si vybere. Spravedlnost království nebeského se prosadí.

Království nebeské bude! Bude to trvat ještě dlouho, ale bude. Ta Ježíšova osobní spravedlnost má svůj čas a nikdo z ní neunikne. Předpokládejme, že dobré věci se rodí pomalu, že je na nich třeba pracovat a topit pod kotlem. Unavuje nás to čekání, ty chytré řeči kolem, ničící nás poslouchání nesmyslného tlachání. To prodlévání i naše únava z toho čekání, to není žádná chyba. Ale království nebeské není chiméra! Bude!

Je třeba se připravit, vzít si náhradní oblečení, vyfutrovat se trpělivostí a nějakou tou svačinou, proteinovými tyčinkami, termoskou s teplým čajem. Je nutné se zajistit tou nabitou duchovní powerbankou. Na tom je třeba pracovat!